

Romanje k Mariji bistriški ob 250letnici 5. in 6. oktobra. Pod vodstvom g. prof. Pavliča bodo romali 5. in 6. oktobra možje in fantje iz Savinjske doline in Posavja k Mariji bistriški. Polovična vožnja cena dovoljena.

Streli v parlamentu v Mehiki. V mehiškem parlamentu so se odigrali v noči na 11. september krvavi dogodki. Na dnevnem redu je bila razprava o nekem zakonskem načrtu, ki pa se je razvila v pravo bitko. Padlo je 100 strel. V boj je poseglo tudi občinstvo z galerije. Ubita sta bila dva poslanca, več pa ranjenih.

Obžalovanja vredni slučaji.

Na meji so ga prijeli. V nekem mariborskem hotelu je počil v noči strel. Pri pojavu policije je neznanec skočil skozi okno I. nadstropja in zbežal proti kolodvoru. S samokresom v roki je prisilil pred kolodvorom stoječega avtotaksija, da ga je odpeljal proti Št. Ilju. Na telefonični poziv mariborske policije so begunca na meji aretirali in se je izkazalo, da gre za opasnega vlomilca iz Belovara. Prijeti je izjavil, da se piše Mato Šalamunec.

Tatvina gramofonskih plošč. 65 gramofonskih plošč je bilo ukradenih g. krčmarju Klemenščaku v Studencih pri Mariboru.

Usodepolni pretep med nabiralci brusnic. Nad Libeličami na Koroškem so se stegli med seboj nabiralci brusnic. Franc Jergač je dobil več zabodljivcev z nožem in par udarcev po glavi. Težko ranjenega so spravili v bolnico v Slovenjgradec, kjer je podlegel poškodbam.

Sumljiv nabiralec. V zaporih mariborskega okrožnega sodišča se nahaja Peter Bauk iz Mostara. Nabiral je po celi državi denar za izdajo knjige o rajnem kralju Aleksandru. Nabral je 150.000 Din, a knjige ne bo najbrž nikdo videl. Predstavljal se je pod različnimi imeni in je pobiral tudi po mestu Mariboru.

V oni uri poročena in ločena.

Rekord, kar se tiče poroke in razporeke, ni bil dosežen kje v Ameriki, ampak v Sarajevu. Pred kratkem se je pustil muslimanski par poročiti na šerijatskem sodišču. Na poti od sodnje proti stanovanju je prosila svežeporočena žena moža, naj ji kupi nakit, katerega ji je bil obljubil pred zakonom. Mož je izjavil, da za tako potratu nima denarja. Radi te izjave sta se zakonca sprla in spor je končal na ta način, da sta se obrnila, se podala nazaj na sodišče, kjer so njuno zakonsko zvezo ločili. Nista bila niti eno uro poročena.

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

Radi požrečnosti je posebno osovražen pri lovcih na kožuho vino ali pri takozvanih traperjih. Povrh pa še poseda volferin zmožnost nekake nevidnosti. Lahkoverni rdečkarji in belokožci verujejo kaj radi, da pri požeruhu ne gre za zemeljsko zver, pač pa za samega zlodeja, s katerim bi bil vsak spopad ter boj brezuspešen in mora končati s poginom lovca.

Če opazi traper, da mu je nekdo vzel plen iz nastavljenih pasti in zadene na sled volferina, pobere svoje pasti, drugo klozno, psa in tovrnega konja ter si poišče nemudoma kako bolj oddaljeno lovišče. Zaveda se namreč prav dobro, da bo vedno naletel na oropane pasti brez upanja, da bi požrešnega roparja vsaj enkrat videl, ali ga zvalil v močno past. Včasih se volferin ne bo zmenil za lovčeve pasti par dni, 14 dni in celo tedne ne, ker v zimskem času zelo veliko spi, a

Obsojen požigalec. Anton Trajber iz Črensovcev v Prekmurju je bil hiralec v zavodu za starostne onemogle v Muretincih pod Ptujem. Radi slabega vedenja so ga odslovili iz hiralnice. Trajber je iz maščevanja letos dne 9. maja zažgal hiralniško gospodarsko poslopje, ki je pogorelo do tal in znaša škoda 50.000 Din. Požigalec je bil obsojen v Mariboru v sredo dne 11. septembra na 5 let robiže.

Žalostna posledica prepira. Posestnikov sin I. Janžekovič in viničar Anton Hojnik, oba iz Senčaka pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, sta se sprla radi neke zadeve. Hojnik je zabodel Janžekoviča z nožem v hrbet. Zabodeni je podlegel rani kljub skrbni domači oskrbi.

Trboveljska žaloigra. V Trbovljah v krčmi »Pri škratu« je nenadoma znozel orožniški podnarednik Ludv. Gajšek na službenem obhodu. Iz samokresa je ustrelil svojega tovariša orožniškega pripravnika Nikolo Stojanoviča in pomožno natakario Faniko Pečnik. Več oseb je ranil z udarci s samokresom in ogrožal osebno varnost raznim, dokler ga niso prijeli in odvedli v bolnico.

S strašnim strelom ranil prijatelja. Na Trški gori pri Novem mestu je nastal med skupino fantov iz Dolnjega Kronovega in Dolnjega vrha prepir.

Med pripravajoče se je oddal fant Alojz Simončič strel iz samokresa in zadel Franca Vidmarja iz Dolnjega Kronovega v levo stegno. Ko je Simončič videl, kaj je učinil s strelom, je orožje odvrigel in sam obvezal ranjenca. Obstreljenega so odpeljali v bolnico usmiljenh bratov v Kandijo. Simončič je izjavil orožnikom, da je hotel za pretep pripravljene fante preplašiti in je nehote zadel svojega najboljšega prijatelja Vidmarja.

Radi družinskih prepиров v smrt. — Pri posestniku Kosu v Zg. Zadobrovi pri D. M. v Polju pri Ljubljani so se sprli. Radi prepira je izpil 23letni domači sin stekleničico lizola in podlegel strupu v ljubljanski bolnici.

Slovenska Krajina.

Sobota. Recimo tako: Bil je zopet cirkus tu pri nas; no, bil je zopet dobro obiskan in vse predstave razprodane. Mnogi so rekli, da je sprememba dobra in zabava je tudi vmes. Bodi tako ali tako, res pa je tako, da bo končno nepotreben cirkus pri nas, ker bo kmalu zelo malo denarja. — Gimnazija je začela s poukom. Ulice po Soboti so v popoldanskih urah na novo oživljene z dijaki in dijakinjami. Škoda je le ta, da so samo nižji razredi. Upamo, da bo prišel čas, ko se bodo naše želje izpolnile. Daj Bog, da bi bil ta čas že na

10 vedno se bo znova pojavljal in mu odnašal ter uničeval najdragocenejši plen.

V mesečni noči se volferin večkrat liki človek zravna na zadnji dve šapi, si zaseneči s prednjo taco oči in se razgleduje po okolici.

Požeruh tudi ne beži po vzgledu drugih živali, ampak se nekako meče naprej v lokastih skokih, se čudno ziblje in deloma naravnost prekobicava. Vse to pa nikakor ne zmanjšuje brzine njegovih nog, da — jo celo pospešuje tako, da dohaja z lahkoto največje roparice. V snegu obstoji njegova sled iz lukenj, v katere skače z vsemi štirimi nogami. Ker ima primeroma kratke noge in njegovo dolgo kosmato telo ovira globokeje udiranje v sneg, je divjačini z dolgimi nogami, katera se mora boriti z visokim snegom, daleč naprej.

Dokazano je, da volferin krađe odeje, puške, sekire, nože, lonce itd. Amerikanec Coue poroča z dokazi podprto v svoji znanstveni knjigi o indijanskem traperju, ki je ostavil s svojo družino svojo kočjo in je ni zastražil. Po povratu jo je našel čisto razdejano. Ostale so samo še stene, a

dnevnom redu našega javnega dela! — V preteklem mesecu so umrli v tukajšnji bolnici dve moški osebi in dve ženski. Naj v miru počivajo! — V bližnjih Bakovcih so imeli gasilci dne 1. septembra velike gasilske vaje. Teh vaj so se udeležile štiri gasilske čete. Vsi gasilci so izpolnili v polni meri svoje delo in so želi pri gledalcih polno hvalo. Vaje so se zaključile z defiliranjem mimo predstavnikov gasilstva zelo strumno. — Na državni praznik je Sobota zopet pokazala, da ljubi svojega mladega vladarja. Meščanstvo je razobesilo zastave in se v polni meri udeležilo tudi svečane povorke po ulicah. Veseli nas to, ker je tako Solota zopet dokazala svojo ljubezen do kralja in države.

Lendava. Naš SK Lendava postaja od nedelje do nedelje živahnější. Četudi je naš klub najmlajši v dravski banovini, vendar žanje vedno lepše uspehe. To je dokazala tudi tekma s SK Drava iz Ptuj, ki je bila premagana z rezultatom 5:2. Ptujčani so bili presenečeni, ker niso pričakovali tako odpornega moštva v Lendavi. Ta uspeh našega športnega kluba nas izredno veseli.

Prosvetnim društvom!

Ker niso vsa prosvetna društva bila kljub znani določbi notranjega ministra g. dr. Korošca takoj vzpostavljena, odnosno so krajevne oblasti stavile nameravani obnovi delovanja težave, se je predsednik Prosvetne zveze dr. J. Hohnjec s posebno vlogo obrnil na notranje ministrstvo. Od tam je dobil naslednje obvestilo: »V prvem trenutku so se mogla vpostaviti samo ona prosvetna društva, včlanjena v Prosvetni zvezi, ki so bila razpuščena pod zbirnimi številkami banskega registra npr. II štev. 342/1...97, II štev. 1426/2...124 itd. Društva, razpuščena izven teh zbirnih števil, niso bila v evidenciji,

Črenšovci. Cerkveni odbor je izvolil novega organista g. Žizek Jožefa iz Gornje Bistrice. Vsi smo se tega razveselili, kajti upamo, da bo mladi gospod zastavil vse svoje sposobnosti, da se bo pri nas petje dvignilo na višino, kar že dolgo želimo. Gospodu čestitamo!

»Zdravo! Ker se pri nas odredbe hitro spreminjajo, res ne vemo, s katero je bil uveden v naše šole pozdrav »zdravo«. Starši se pritožujejo, zakaj se vsiljuje otrokom tak pozdrav. Kako pa naj sodimo o tistem, ki ga mali šolski otrok pozdravi na ulici s Hvaljen Jezus pa se otroku ne odzdravi ali pa kot odgovor zabrunda »Zdravo«?! Mi zahtevamo vzgojo po krščanskih načelih. Zunanji izraz kake vzgoje pa je krščanski pozdrav Amen. Vprašamo javno oblast, ali je dovoljeno v šoli otrokom vsiljevati omenjeni pozdrav?

Tabernakelj oropan. V Tišini v Prek murju so vlomili neznanci skozi velika cerkvena vrata in so se lotili tabernaklja. Odnegli so 5000 Din vredni ciborij in zlato lunulo. Ljudje so razkačeni radi nečuvnega bogoskrunstva.

pa se je njihova vzpostavitev odložila dotlej, da se javijo sama, ali da jih javi ban. In tako smo vzpostavili naknadno prosvetna društva v Šmarju pri Litiji, Šenčurju, Trzihu, Olševku pri Kranju i. dr. Prosim tedaj, ako na Vašem področju niso še vzpostavljena vsa društva, da Vi skupno za njih ali ona sama vsako za sebe, pošljete ministrstvu notranji zadev predstavke (pritožbe), ki bodo takoj rešene. Važno je, da citirate odloke, s katerimi je bilo društvo razpuščeno, in sicer banove in ministre (če je bila pritožba), ali pa samo banove (če pritožbe ni bilo). Če še katero prosvetno društvo ne bi bilo vzpostavljeno, mi svetujemo, da se samo, da ne zamudimo dragocenega časa dela, s predstavko obrne na notranje ministrstvo.

Širite „Slov. gospodarja!“

drugega ničesar. Odeje, kotlički, sekire, ponve, noži in razno drugo lovsko orodje je zginilo. Odkril je sled volferina; in ko jo je zasledoval, kar je bila zelo težavna naloga, je našel v brlogu požeruha vse oropane predmete, izvzemši nekatere.

Še to navado so opazili pri požeruhu, da deli v boju zaušnice in to tudi v medsebojnih spoprijemih. Za slučaj pa, da zadene volferinova zaušnica človeka, mu zlomi zver z neverjetno močjo, katero poseda v šapi, tilnik.

Tako se je glasilo črno na belem tiskani opis zveri, na katero so se nanašali točno vsi njeni pojavi v Yellowstone parku. Vsa dejstva in okolščine so kazale po zgoraj navedenih vrstah, da ne gre za skrivnostne maščevalce v človeški podobi, ampak za živalsko pošast, ki opravlja svoj posel po naravnem nagonu.

Po tej ugotovitvi je lovcema odleglo. Zdelo se jima je, kakor bi ju ostavila neznošno tlaččca mora in sklenila sta, da bosta iztaknila volferinov brlog, četudi bi se skrival kje med nebom in zemljo.

Skleniti je bilo lahko, z izpolnitvijo vseh močjih lovskih načrtov niti računala nista več, ker

so bila vsa iztikanja, zasledovanja in prežanja na pošastnega požeruha skozi celih šest tednov po dnevu in v noči — zastoj!

Nekega dne je ostal Gruber sam doma. Sedel je pred kočjo na leseni klopi in krpal snežne čevlje. Sicer je bilo zunaj na prostem še premrzlo za tako delo, a luč v koči ni bila zadostna za šivanje. Pes čuvaj je ležal v bajti pred pečjo, kar je bilo njegovo najljubše opravilo.

Pri delu so uhajale Nemcu misli nehote na oba smrtna slučaja, ki sta doletela pred meseci njegova stanovska tovariša najbrž na istem mestu, na katerem je on krpal obutev. Na levi strani njunih obrazov so našli krvave podplutbe. Volferin se jima je bil priplazil za hrbtom...

Naenkrat je počil strel v neposredni Gruberjevi bližini. Franc je skočil po koncu, kakor bi ga bil kdo dregnil s šilom. Za hrbtom je čul grgrajoče rohnenje.

Ko se je obrnil, je videl ležati v snegu velike, črno telo in glas tovariša, ki je bil pomešan z laježem psa v koči. Izza dreva je odjeknilo sva-

Prosvetni praznik v Ljutomeru. Da, prosvetni praznik bo doživel naš Ljutomer to nedeljo dne 22. septembra. To bo spominski dan 35letnega prosvetnega dela, spomin vseh onih neplačljivih žrtev, s katerimi so naši predniki v brazde mladinskih src sejali seme ljudske prosvete, od ustanovitve Bralnega društva v Ljutomeru g. kaplana Brgleza, preko dekana g. Škamleca in g. prof. dr. Kocipra, do g. župnika Ferka, ki nam je Katoliški dom postavil, pa do današnjih dni. Nam samim pa bo proslava 35letnega prosvetnega delovanja in 10letnica Katoliškega doma dala novega poleta in poguma, da bomo začeto delo nadaljevali in izpopolnjevali, tudi z žrtvami, ako bo treba. Kako bi lepše praznovali svoj dan, nego z razvitjem in blagoslovitvijo novega društvenega prapora. Saj ga naše društvo zasluži in tudi potrebuje. Rekli smo, da bi bilo dobro in pravično, ako bi prvemu praporu po oživiljenju naše ljudske prosvete botroval on, ki je našo prosvetno zvezo znova poklical k življenju, naš g. dr. Korošec, notranji minister, rojak ljutomerskega okraja. G. minister je naši prošnji z veseljem ugodil, da se naših svečanosti radi preobilnega dela ne bo mogel udeležiti. Zastopal ga bo pri blagoslovitvi g. Ribič in njegova gospa. Udani in hvaležni pa mu ostanemo za to naklonjenost vse dni. Naj katoliška prosveta vnaprej živi, deluje, prospera in zmaguje!

Ptuj. V nedeljo dne 22. septembra bo za nas pomemben dan. Imeli bomo narodni tabor, v okviru katerega praznuje 40letnico obstoja naše Prosvetno društvo. Govoril mu bo za 40letnico sam njegov ustanovitelj, zaslužni g. dekan Gomilšek. Dan pa ne bo samo za domačine pomemben, temveč ravno tako tudi za tužce. Predstava »Miklove Zale« bo edinstvena za naše kraje. Zato vsi okoliški igralci, režiserji ta dan v Ptuj, da vidite, kako gre resnična ljudska igra. Fantje, pripeljite se na opletenih kolesih in na okinčanih vozovih. Tabor vsega Ptujkega polja bo ta dan. Godbe na pihala dobrodošle! Ta tabor bo začel prebujenega narodnega in prosvetnega dela med nami. V »Miklovi Zali« bomo gledali trpljenje naših prednikov in tudi svoje. Z vero v boljše dni se bomo razšli. Dne 22. t.

R. S. Gallowey v Dus West,

južna Carolina v Zedinjenih državah Severne Amerike, poseda že 35 let 6 km dolgo železniško progo med mestoma Dus West in Donald. Nikoli ni dovolil, da bi bil vlak vozil ob nedeljah.

Ko je začel voziti leto 1840 prvi parnik

angleške Cunardlinie »Britannia«, je vzbujal radi velikosti po celotni svetu občo pozornost ter občudovanje. Sedaj pa trdijo, da bi imel parnik »Britannia« z jambori ter vsem vred dovolj prostora v enem dimniku novega orjaškega parnika Cunardlinie, ki se imenuje »Queen Mary«.

m. od blizu in daleč vsi v Ptuj, da dokažemo svojo narodno in versko zavednost!

Spored narodnega tabora v Ptuj. Dne 21. septembra na predvečer v soboto bodo ob 6. uri pete litanije v minoritski cerkvi. Nato bo pohod konjenikov v narodnih nošah z godbo k cerkvi sv. Ožbaltu. Tam otvoritveni govor dr. Al. Remca in nato slavnostna predstava nove Petančičeve »Miklove Zales«, ki jo igra 150 igralcev s konji in vozovi na prostem in brez odra. Dne 22. septembra ob petih zjutraj budnica. Ob 10. uri slovesna pontifikalna sv. maša, ki jo opravi mil. g. prošt Ivan Greif. Slavnostni govor ima g. dekan Gomilšek. Po pridigi himna »Povsod Bog«. Ob 11. uri na Minoritskem trgu, kjer bo tudi sv. maša, narodno zborovanje, ki ga vodi g. dr. Al. Remec. Govorili bodo znani voditelji slovenskega naroda. Ob sklepu zborovanja »Lepa naša domovina«. Ob štirih popoldne slovesne večerice in pohod k cerkvi sv. Ožbaltu. Tam govor g. dekana Gomilškega in predstava Miklove Zales. Slovesnost se konča z zahvalno pesmijo.

Fantovski tabor pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Na Rožensko nedeljo dne 6. oktobra se zberejo fantje iz ptujske dekanije in sosednjih župnij tukaj na fantovskem taboru. Pripravite fantje tudi svoje duše, da bodo besede govornikov tem bolj padale na rodovitna tla! Ponavljajte pesmi, da bo skupno petje tem mogočnejše. Popoldne bo pa na prostem lepa igra: »Turški križ«, ki jo je bil spisal dr. Krek. Na svidenje, fantje in tudi možje!

Središče ob Dravi. Letošnjo sezono bomo otvorili dne 22. septembra ob pol osmih zvečer z igro-tragedijo »Bele vrtnice« v 4 dejanjih. Torej na svidenje dne 22. septembra v Društvenem domu.

Lepa prireditev na Donački gori. Donačka gora je za rogaško dekanijo res pomembna. Saj se vrši na njej vsako leto kaka zanimiva prireditev. Mirno pa lahko trdimo, da je bil nedeljski fantovski tabor ena največjih prireditev na tej gori. Za na predvečer, dne 7. septembra, se je zbralo na Donački gori lepo število fantov. Ob mraku so zažgali mogočen kres, ki je gorel še pozno v noč.

Stanley Korotev, podeželski pismonoša v Giletu v severno-ameriški državi Wisconsin, je napravil v lauskem letu ob prostem času 100 ptičjih hišic. Ko se je približala pomlad, je pritril na vsak poštni nabiralnik po eno hišico in sicer na poti, katera mu je odkazana, da ji oskrbuje počito.

Cepljenje proti kozam pripisujejo Angležu E. Jenner-u, ki je živel od 1749 do 1823. V resnici je bilo pa cepljenje proti kozam mnogo poprej običajno na Turškem.

Z navadnimi igralnimi kartami lahko igramo 733 različnih iger.

Tudi so vse poskrbeli, da so mogli kljub močnemu vetru srečno spuščati rakete. Naslednji dan so se zbrali na gori fantje prav iz vseh župnij rogaške dekanije. Ob desetih je pridigoval in daroval na prostem pri jubilejnem križu sv. mašo svetokriški kaplan č. g. Anton Čater. Moški pevski zbor od Sv. Križa s svojim g. organistom ter gg. organisti iz Rogatca, Sv. Florijana in Zetal so med sveto mašo ubrano in lepo prepevali, kostrivniška godba pa je igrala nabožne pesmi. Po sveti maši je g. kaplan Čater otvoril zborovanje. V imenu svetokriških fantov je pozdravil udeležence A. Drogenik, v imenu rogaških pa I. Petek. Govornika, ki sta prišla iz Maribora, sta zbranim fantom dovršeno in navdušeno govorila. Končno se je kaplan Čater vsem iskreno zahvalil in kostrivniška godba, ki je že med posameznimi točkami vstrajno igrala, je s pesmijo »Povsod Bog« zaključila lepo slovesnost.

Sv. Jurij ob južni žel. Dijaško gibanje v Sv. Juriju je zelo veliko, kajti Sentjurčani so zelo delavni. Skoro vsako leto priredijo med počitnicami kako igro, tako tudi letos tragedijo »Za pravdo in srce«. Predstava je bila v nedeljo dne 21. julija. Na splošno je bila igra dobra. S to igro so tudi sentjurski dijaki pokazali svoje zmožnosti. Pričakujemo še več takih kulturnih prireditev! Zato fantje in dekleta le pogumno naprejš! Bog živi!

Ljubno v Savinjski dolini. Tudi za naše prosvetno društvo je prisijalo solnce zlate svobode in prostega gibanja. Dne 4. avgusta se je vršil občni zbor v prostorih tukajšnje kapla-

nije. Z zanimanjem so poslušali zborovalci izvajanja g. župnika kot predsednika, kako in zakaj je prišlo do razpusta in da gre hvala g. dr. Korošču, da je društvo zopet vpovstavljeno.

Polzela: Občni zbor Katoliškega prosvetnega društva se vrši v nedeljo dne 22. septembra ob 3. uri popoldne v dvorani Prosvetnega doma z običajnim dnevnim redom. Na sporedu je tudi govor g. župnika o pomenu in nalogah katoliške ljudske prosvete. Vabljeni vsi stari kakor tudi novi člani, ki žele pristopiti ter sploh vsi prijatelji našega na novo oživiljenega katoliško-ljudsko prosvetnega gibanja. Bog živi!

Prosvetni tabor št. IIj pri Velenju. V nedeljo, 29. septembra, proslavimo 30letnico Prosvetnega društva v št. Ijli pri Velenju. Ob tej priliki bo prosvetni tabor za sosedne kraje, zlasti za župnije št. IIj, G. Ponikva, št. Janž, št. Andraž, Šmartno. Ob 9. uri je pridiga in sv. maša. Po cerkvenem opravilu prosvetno zborovanje v društveni dvorani. Popoldne prosvetna prireditev z gledališko predstavo, petjem in govorom. Na tabor pride predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec, ki ima govor v cerkvi in na prosvetnem zborovanju. Tabor je namenjen pravi in prepotrebni izobrazbi ljudstva, ki naj pride v najobilnejšem številu. Iskreno vabljeni zlasti naša mladina!

Vojnik. Po dolgih 29 mesecih nam vsiljenih prosvetnih počitnic stopa naše kat. prosvetno društvo zopet pred široko javnost in sicer priredi v nedeljo 22. t. m. po večernih v posojilniški dvorani otvoritveno akademijo. Prijatelji katoliške prosvete vljudno vabljeni!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Marenberg. Kruto je zamahnila nemila smrt in vzela iz naše sredine dobrega prijatelja in znanca; dva dni so oznanjali zvono-vi pri Sv. Treh kraljih in pri župni cerkvi, da je umrl Peter Moser, po domače Pernat,

pri Sv. Treh kraljih, star 71 let. Bolan je bil dalje časa, a smrt je prišla naglo. Je to prekrasno ležeča večja kmetija z divnim razgledom; vidi se lep del Dravske doline s Pohorjem in Karavankami, proti Savinjski do-

»Ne bližaj se, mogoče še ni mrtev!«

Šele čez nekaj časa je stopil predenj prijatelj in vzdihnil radostno:

»Sedaj sva rešena oba!«

Nemec se je ozrl v ubito neznano zver, kateri je tekla iz rane za majhnim ušesom črnkasta kri. Pred njim je ležal v snegu ustreljen strah Yellowstone parka — skrivnostni volferin.

Prijatelj je pripovedoval, kako je zadel ravno ta predpoldne na povsem svežo sled njemu neznane živali. Zasedoval jo je zelo previdno iz daljave. Luknje v snegu so vodile v smeri proti koči na jasi. Bil je siguren, da je zagonetni volferin na maščevalnem pohodu in tokrat mu bo enkrat za vselej spodletelo.

Lavison je trdil, da požeruh niti oprezen ni bil na potu. Ni postajal, ni se oziral, le naravnost proti bajti jo je ubiral v lokastih skokih. Moral je zbrati vse moči, da je imel zviteža vsaj nekaj 1000 m pred seboj. Bolj ko se je bližala zver človeškemu bivališču, tem previdnejše je skakala in ne več naravnost, pač pa cik-cak in v polkrogih.

V očigled jasi, na kateri stoji koča, se je zlo-dej potuknil k tlom in ostal tako precej časa. Z bliskavico se je zravnal na obe zadnji nogi, napravil prvi korak pokoncu, bližajoč se s krpenjem zaposlenemu Gruberju od zadaj.

V trenutku zravnjanja zveri je napačil za nasledujočega strelca odločilni trenutek. Puško k licu, pomer za uho in svinčenka je opravila svoj posel ter rešila celi ogroženi Yellowstone park največjega strašila — groznega volferina!

Skrbno nagačeni požeruh je že davno izpopolnjeval zbirko redkih živali na upravi parka, ko sta lovca še vedno siikala za njegovim brlogom, ki je pa ostal uganka najbrž do danes.

II.

Uvodoma je že omenjeno, da neizmerna Kanada s polutokom Alaska (slednji spada k Združenim ameriškim državam od leta 1867, ko so ga prodali Rusi za 7 milijonov dolarjev) ni samo paradiz, kar se tiče divjačine, ampak predvsem zlahtnih in najbolj dragocenih rud.

Pred desetletji je preletel celi svet glas: V Kanadi so našli kar na površju liki moška pest

lini Sv. Križ pri Belih vodah, na avstrijski strani pa sega pogled tje do Gradca in dalje. Na tako lepem kraju blizu bele cerkvice je Pernatova domačija. Tu je bila okrog sedem let nameščena pomožna šola ter so se shajali prijatelji in znanci; pokojni je bil cerkveni ključar pri tukajšnji cerkvi, občinski odbornik okoliške občine in ud krajnega šolskega sveta. Mnogo je čital in bil zelo naobražen, še zadnje dni pred smrtjo se je zanimal za politiko in spraševal, kakšna bo bodočnost. Naročnik »Slovenskega gospodarja« je bil veliko let. Kar pa je največ vredno, bil je dober kristjan in kot tak se je lepo pripravil na smrt, spreviden s sv. zakramenti. Moli je veliko in veliko se je molilo tudi pri njegovem pogrebu, ki je bil res veličasten na Mariji praznik dne 8. septembra. Ko so med svetovno vojno pri Sv. Treh kraljih vzeli vse tri zvonove, je bil rajni med onimi, ki so se pobrigali za nove zvonove, in je sam plačal en zvon, tesarja in vso tovarnino na železnici. Ko razjeda bridka žalost srca domačih in prijateljev, naj naš tolaži zavest in resnica, da se bomo zopet videli. Dragi Peter, Bog ti večni mir in pokoj daj in večna luč ti sveti naj!

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. 50 let cerkvena pevka. Dne 4. 9. t. l. se je preselila v večnost Gera Plohl v Bodkoveh v 91. letu svoje starosti. Mnogo je v svojem življenju storila v čast božjo in s svojo besedo in vzgledom veliko pripomogla k krščanskemu življenju. 60 let je bila v 3. redu in dosedaj tudi v Marijini družbi. Še 85 let stara je prišla gotovo vsako nedeljo tri četrt ure daleč v cerkev, k pozni službi božji in redno k sv. obhajilu. 50 let je bila cerkvena pevka in mnogo prepevala v čast božjo in Mariji. Zlasti ji je bilo zelo v navadi prijetno ljudsko petje. Bivši tukajšnji dušni pastirji se je bodo z hvaležnostjo spominjali. Počivaj v miru!

Orlavas pri Braslovčah. Komaj je v nedeljo umrl Kajtner Franc, spet so žalostno zaplakali zvonovi pri podružnici sv. Ruperta v tih ješenski večer in nam naznanili, da je Bog končno rešil bolečin Koludrovo malo Ivano Hruševar. Pokopali smo jo ob obilni udeležbi sorodnikov in vaščanov. Venci iz belih kri-

zantem in rdečih dali na mrtvaškem vozu so pričali, kako priljubljena je bila rajnica. Pokojnica je bila pobožna in plemenita žena in pridna gospodinja ter vzorna krščanska mati. Razven dobrega moža, bodo posebno otroci težko občutili njeno izgubo. Pokojnica je bolehalo že več mesecev in Bogu vdano prenašala neznosne bolečine ter pogosto iskala tolažbe pri Njm, ki jo je končno vzel v kraj, kjer ni bolečin in ne solza. Skrbnemu možu in ostalim otrokom naše prav iskreno sožalje!

Sladka gora. Našega mežnarja, daleč okrog znanega Jurča Novaka, ni več med živimi. Dne 11. septembra smo ga pokopali. Rajni je bil krog 38 let zvest cerkovník pri naši župnijski cerkvi. To službo je vršil s tako ljubeznijo - da se tudi v starosti 68 let ni mogel ločiti od nje. Kljub boleznim jo je še opravljal skoro do zadnje ure svojega življenja. V so-

boto dne 7. septembra je še pozvonil poldan in se še povzpел v zvonik, da je »trjančile« komaj dva dni staremu mrliču, čeprav je bil že težko bolan. Odzvonil je, s težavo prišel z zvonika, pred cerkvijo se je pa zrušil, zadet od kapi. Prejšnji dan — prvi petek — je kakor navadno opravil sv. spoved, še isto soboto prejel sv. obhajilo, popoldne pa sv. maziljenje in potem se ni več zavedel. V pondeljek je pa mirno izdihnil. Bil je vsled svojega zdravega humorja splošno priljubljen, za vsakogar je imel prijazen nasmehljaj in prijazno besedo, vsakemu je ustregel. Posebno rad je pomagal pri gospodarstvu tudi v župnišču. Pogreb je pričal, kako zelo je bil priljubljen. Ob župnikovem slovesu in zahvali se je z vdovo osolžilo še marsikatero oko, ker Jurča je imelo vse rado. Naj uživa plačilo pri Bogu, ki je mu zvesto služil, svetila mu večna luč!

Kotlje. Močna slana je tukaj popolnoma pomorila ajdo in je napravila veliko škodo na fižoli, ki je poprej radi suše v rasti zaostala in je sedaj bila v najlepšem razvoju.

Sv. Jernej nad Muto. V »Slovenca« je bilo poročilo, s kakšno slovesnostjo se je otvorila nova cesta v Slovenskih goricah do Radgone in je pri tej priliki g. Franjo Žebot v svojem govoru poudaril, naj bi se glede cest bolj pazilo na hriboviti obmejni Kozjak. Res je, da je obmejni pas od Maribora do Košenjaka med najzastopljenejšimi v tem oziru. Vzemimo za zgled trikot Pernice, Sopota, Sv. Jernej: govori se, naj bi župniji Pernice in Sv. Jernej bili združeni, kar bi oskrboval en duhovnik. To bi bilo mogoče le tedaj, če se izpelje primerna cesta tako v Pernice kakor v Jernej, v kateri smeri, o tem so mnenja različna. Ako bi bila ravnina, se bi lahko prišlo iz Pernice k Jerneju v pol uri, potrebuje se v resnici tri ure, zraven se pehaš in mučiš, da končno ne veš, ali si živ ali mrtev, posebno, ako je slabo vreme in moraš kaj nositi. Ne gre za to, da bi se delala naravnost kaka av-

tomobilska cesta, samo nekaj najhujših klancev je treba preložiti, cesto nasuti in redno skrbeti za odvodnike, ali kakor tu pravijo, draženke. Naj bi banovina dala neko podporo, drugo se stori s tlako. Na avstrijski strani se sedaj dokončuje avtomobilska cesta: Ivnik, Lovrenc, Jernej in čez Sv. Ožbalt nazaj v Ivnik; Sopota že ima svojo lepo cesto in državni telefon. Pri Sv. Jerneju bode treba samo deset minut hoda po lepi poti od cerkve, pa si že na lepi ravni cesti.

Marenberg. Izgledi na boljše razmere, ki sa nam obetajo, so opogumili kar šest parov, da so si izbral skupno življenjsko pot in stopili v zakon, med drugimi tudi vdova gostilničarka na Radelski cesti Krescencija Fric, ki se je poročila s kmetskim sinom Ivanom Onuk od Sv. Treh kraljev. Friderik Javornik iz Marenberga, ki je bil poročen pri podružnici Sv. Ilja, pa si je poiskal nevesto tudi pri Sv. Treh kraljih in sicer posestniško hčerko Marijo Dobnik. Želimo vsem obilo zakonske sreče. Drugi pa, upamo, jih bodo posnemali. — Prodaja hmelja pa le bolj počasi napreduje. Do sedaj je mogoče prodana šele ena četrtna letošnjega pridelka, kajti za cene, ki se gibljejo med 23 in 25 Din, bi ga nihče rad ne dal, razen tistih, ki se nočejo spuščati v nevarne špekulacije. Verjetno pa je, da bode

velike kepe suhega zlata! Kjerkoli je suho zlato na vrhu, je tudi v zemlji, v pesku ob rekah in jezerih!

Klic zlata je bil tako mogočen, vabljen in mikaven, da je zajel vse sloje človeštva. Neugnana sila — pohlep po naglem bogastvu je gnal osobito na tisoče in tisoče Amerikancev proti severu, kjer je bilo neizmerno veliko še nedvignjenega zlata v razsežnem okraju Klondike v Kanadi ter ob reki Yukon v Alaski. Zlataželjnost ni zagrabila samo delavcev, tudi izobražence in to ne oziraje se na starost ter spol. Parniki so pluli proti severu, vlaki so brzeli s pohlepneži po zlatu, na vozovih, konjih in peš so se porivale trume v severne zlate poljane. Zlato je naravnost tiralo tisočere v povsem neznanem, neobljudene pokrajine s silovitimi zimskimi viharji, kakor divjajo samo po ravninah proti severnem in po gorovitem svetu ob južnem tečaju.

V novo odkritih zlatih krajih so rasle nove naselbine, da celo mesta kakor gobe po dežju.

Tik za iskalci zlata so tiščali v novi svet vse mogoči barantači, igralci, lopovi vseh vrst in seve tudi ženski svet najnižje morale. Oni, ka-

teremu se je res nasmehnila sreča, da so zadeli na zlato, so ga prodajali prekupcem na licu mesta in nato so zapravljali s krvavimi žulji zasluženih izkupičel s popivanjem, nečistovanjem ter igranjem. Obča navada v Kanadi in Alaski je bila in je ostala: kar je zaslužil rudar v nezasneženih in nezamraženih mesecih, je zapravil v zimskem času, ko se hoče tak pomilovanja vredni trpin pozabavati vsak na svoj račun.

Res bele vrane so oni, katerim vrže zlato blagostanje za daljšo življenjsko dobo.

Nikdo ni štel in ne bo preštel onih nesrečnikov, ki cilja niti dosegli niso, ampak so poginjali v trumah v viharju, ledu in od lakote.

Nič ni čudnega, če sta se odzvala zlatemu klicu tudi naša znanca in prijatelja iz prejšnjih poglavij: Franc Gruber in Lavison.

Amerikanec je že stikal leta za zlatimi zrni po puščavski ravnini ter gorah Kalifornije. Bil je strokovnjak na tem polju in bogat na doživljajih iz opasnega rudarskega življenja.

(Dalje sledi.)

Najstarejša mati v Mehiki

je Maria de Jezus Madelano, ki ima 120 let. Njena najmlajša hčerka šteje 70 let. Najmlajša mati v imenovani državi je Guadalupe Leon Portugues de Vega, ki je stara komaj 14 let in že ima dva otroke.

Majhen sinček šoferja v bližini nemškega mesta Stuttgart ima štiri še žive prababice. Te so stare 96, 92, 90 in 79 let ter znaša njihova skupna starost 352 let.

Od inozemcev na Angleškem

je največ Poljakov, za njimi pridejo Rusi in Amerikanci.